

FCI номер на стандарта: 2/07.09.1998 г.

Произход: Великобритания

Дата на публикация на валидния оригинален стандарт: 24.06.1987 г.

Предназначение на породата: Куче работещо със стойка

Класификация по FCI:

Група 7 - Кучета, работещи със стойка

Секция 2 - Британски и ирландски кучета, работещи със стойка, сетери

Подсекция 2 - Сетери

С работни изпитания

Общ вид: Средно на ръст, с изчистени линии, с елегантна външност и походка.

Поведение и темперамент: Много активно куче, с изострено чувство към лова, крайно дружелюбно и добродушно по натура.

Глава: Носи се високо, издължена и умерено суха.

Черепна област:

Череп: Овален между двете уши, предполагащ голям мозъчен капацитет; окципиталната изпъкналост е добре изразена.

Стоп: Добре изразен.

Лицева област:

Носна гъба: Цвета на носната гъба е черен или червеникавокафяв, в зависимост от цвета на козината. Ноздрите са широки.

Муцуна: Умерено дълбока и сравнително квадратна; дължината от стопа до върха на носа трябва да е равна на дължината на черепа, от тила до очите.

Устни: Немного увиснали.

Челюсти и зъби: Челюстите са силни, с почти еднаква дължина, с перфектна, симетрична и пълна ножична захапка, т.е. горните резци покриват долните в много тесен контакт и са разположени отвесно на челюстите. Пълната зъбна формула е желателна.

Очи: Блестящи, нежни и изразителни. Цвета варира между орехово и тъмнокафяво.

Тъмните са по-добрия вариант. Само при "червеникавокафяв белтон"

(червеникавокафяво с бяло), светлите очи са приемливи. Очите са овални и не са

изпъкнали.

Уши: Средно дълги, ниско поставени, увиснали, с изчистени гънки, прилегнали по бузите, с кадифени краища. По външната част покрити с фини коприноподобни косми.

Шия: По-скоро дълга, мускулеста и суха, леко извита, с изчистени линии; тя свързва главата към широките и много мускулести плешки; никога гърлеста или с увиснала гуша; елегантно изглеждаща.

Тяло: Умерено дълго.

Гръб: Къс и хоризонтален.

Поясница: Широка, леко сводеста, силна и мускулеста.

Гърди: Дълбоки в предната част, с добра дълбочина и ширина между раменните лопатки. Ребрата са добре извити, широко издадени и дълбоки назад, т.е. гърдите са добре запълнени.

Опашка: Поставена почти на линията на гърба, средно дълга, непреминаваща под скакателните стави, никога навита, нито провлачена, леко извита или с форма на ятаган, но без тенденции да се извива нагоре; долната част на опашката е покрита с по-дълги украсяващи косми. Украсяващите косми започват малко по-ниско от основата, стават по-дълги към средата на опашката и постепенно се скъсяват към края. Косъмът е дълъг, блестящ, мек и копринен, вълнист, но не е къдрав. Жизнена и много подвижна по време на движение опашка; носи се хоризонтално, но никога по-високо от нивото на гърба.

Крайници:

Предни крайници:

Плешки: Добре поставени назад и скосени.

Лакти: Добре спуснати плътно до тялото.

Подрамене: Прави и много мускулести, с кръгли кости.

Матакарпуси: Къси, силни, кръгли и прави.

Задни крайници:

Задните крайници са добре замускулени, включително и подбедрата. Дълги от бедрата до скакателните стави.

Бедра: Дълги.

Колене: Добре сгънати.

Скакателни стави: Не са наколонени нито навън, нито навътре и са доста ниски.

Лапи: Със здрави възглавнички, стегнати, със стегнати засводени пръсти, защитени с козина по между им.

Походка и движения: Свободни и грациозни движения, внушаващи скорост и издръжливост. Свободните движения на скакателните стави подсилват мощните тласъци от задните крайници. Гледани отзад, тазобедрената, коленната и скакателната стави са на една линия. Главата се държи естествено високо.

Козина:

Косъм: От задната част на главата, до линията на ушите е леко чуплив (не е къдрав),

дълг и коприноподобен, както е косъмът на сетерите по принцип. Задната част на бедрата и предните крайници, почти до лапите, са добре покрити с по-дълъг покривен косъм.

Цвят: Черно с бяло (син белтон), оранжево с бяло (оранжев белтон), лимонено с бяло (лимонен белтон), кестеняво с бяло (кестеняв белтон) или трицветно, т.е. син белтон с жълтокафяво или кестеняв белтон с жълтокафяво, като цветовете не трябва да са на големи петна по тялото. Предпочита се козина изпъстрена с капчици или малки петна.

Забележка на комисията по стандарта: “Белтон” е специален термин, използван да опише напръсканата с капчици и петна козина на английския сетер. Белтон е село в Нордтумбърленд. Този термин е създаден и популяризиран чрез книга за английски сетери, написана от Edward Laverack , кучевъд, който е имал голямо влияние върху съвременния облик на породата.

Размери:

Мъжки 65–68 см;

Женски 61–65 см.

Недостатъци: Всяко отклонение от гореизложените параметри трябва да се разглежда като недостатък, сериозността на който се оценява според неговата степен и въздействието му върху здравето и благосъстоянието на кучето.

Всяко куче, ясно показващо физически или поведенчески аномалии ще бъде дисквалифицирано.

Забележка: Мъжките екземпляри трябва да имат два нормално развити тестиса, напълно спуснати в скротума.